

тогова Урванъ ѿ заповѣда да са празнова на тридесать и третью лѣто, а послѣ Сикстъ д. слѣдъ двадесать и пять годины; и найпослѣ са празнѹваше Іоаннѣй, споретъ щеніе-то на папи-те.

Глава 125.

За ереся-тѣ Агтировъ.

Мартинъ Агтиръ са роди на хиладо и четыристота и осамдесать и третью лѣто по Христу; наѣкы-те изучи въ Германії; стана монахъ въ единъ монастырь, и са рѣкоположи священика, когато бѣше на возрастъ двадесать и четыри години; изучи Елинскій-атъ и єврейскій-атъ языка, и са упражняваше въ свато-то писмо; става учитель Богословскій въ всесчилища-то Витембергско, и бѣше прочѣтъ и за ученіе-то си, и за подченіята си. Но прочитающи списанія-та на Иоанна Уса, и кѫто глѣдаше злоботребленія-та на Римската церква, и побудимъ нѣгли отъ страсть, тѣри си на ум-атъ да направи нѣкое преобразованіе въ Римскаго-тѣ церкви за подобро, както ушъ той мыслилъ. А начало-то стана отъ слѣдѹюще-та при-

атъ, и освобождаваха саѹги-те, за кое-то са именуваше години оставленія. Исход. гл. 23. ст. 35. Лев. гл. 25. Начинаше же тѣкоти періодъ отъ начало-то на есень-та, и са числеше отъ първа-та година, отъ кѫто овлада-ха євреи-те Ханаанскѣ земли. Това стана въ четыридесать и осмо лѣто, отъ исходженіе-то имъ отъ Египетъ.